

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ

REDACCIÓ

LLIBRERIA ESPANYOLA,

Rambla del mes, 20.

BARCELONA.

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ.

FORA DE BARCELONA.

Espanya, trimestre	6 rals.
Amèrica (Cuba y Pto. Rico)	18
Estranger	18

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

LA FÍ DEL MON.

Com que 'l mon se acaba, acabém la feina; y com qu' acabém la feina, fém com los xiots quan fan festa: fén Campana.

¡Oh! no som ingratis, no podem serho, y encare que volguesim no podiam serho ab vostés.

Diu que demà una estrella ab qua ha de donar una trompada á la terra, y que la terra, inclús la barriada de ca 'n Tunis, se n' ha de anar á ca 'n Tunis.

Y nosaltres ¿podriam deixar que aquest mon s' esclafés com una nou, despedintnos á la francesa, sense dirlos ase ni bestia, sense fer testament, y marxant, com vá marxar d' Espanya la célebre D.ª Baldomera?

Ya veuen que ab aixó faltariam, y no vollem nosaltres anárno's al altre barri, ab aquesta taca sobre de la conciencia.

**

Un astrólech italiá ha predit que aixó se 'n anava.

Alguns dirán que val més sentencia de astrólech que sentencia de metje y hasta que sentencia de jutje.

Pero ja m' ho sabrán dir, quan l' estrella ab qua s' vaja acostant, acostant, com una locomotora del ferro-carril de Zaragoza á un 'altra locomotora que marxa en direcció oposada, y succeixi, alló que poch temps endarrera succeixi en aquella línia: un xoque y un descarrilament.

**

Pobre mon!

«Morir si giovanni.»

Un mon aixerit, trempat y divertit, que cada dia semblava més jove, condemnat á desapareix....

Y condemnat á desapareix de mort violenta! Quina estrella més desgraciada! Una estrella ab qua!....

Lo mon cada dia anava més bé.

No hi fá res que 'l mon siga vell: es un vell qu' està d' un humor envidiable: un vell que inventa coses per estar ab ecomoditat, màquines de totas classes, y tota classe de medis per viure bé y barato.

Pinta, fá música y fá comedias: fins té teatros de ral, porque tothom puga anarhi.

Y encare que aquí á Espanya 'ns regali governs conservadors, y encare que després d' alló 'ns donga aixó, es lo cert que per tot Europa y per Amèrica sobre tot, deixa 'ls vestits antichs y 's vesteix á la moda.

Fins á Turquia 'ls surt arre una constitució més liberal que la d' Espanya.

Y es possible que un mon així s' acabi? Es possible qu' en la flor de l' alegria y de la tranquilitat, l' hi eayga á sobre una estrella ab qua?

¡Oh! are qu' en Cánovas cada dia 's trobava més apurat!

Are que no tenia per móures, mes que un carrer sense sortida!

Are que anávam tant bé!....

Pero, nada: es precis acceptar les estrelles com venen, y si hem de morir esclafats com un hostia, considerar que 'ls magres espanyols patirán ménos que 'ls altres.

A copia de dejunis y á forsa d' escurarnos las butxacas hem anat quedantnos plans com un llenyado, y per més que 'ns prempsi la trompada qu' hem de rebre, si fá no fá 'ns quedarem del mateix modo.

Per xo convé que adquereixin un exemplar de aquest número de la *Campana*.

La *Campana* es un periódich d' oposició, com tots vostès saben; y com tots vostès saben també ser d' oposició y estar grans y disponibles per ser esclafat, es una cosa incomprendible.

Adquirint la *Campana* avuy, participarán de las nostres ideas y de la nostra magricia.

Aquest número de la *Campana* es donchs un salva-vidas.

Comprinla y ja poden deixar caure las estrelles.

Y si es tanta la seva desgracia, que hajan de morir aixafats així com aixís, procurin morir ab lo número de la *Campana* á la butxaca.

Es un gran passa-port per l' altre mon.

No sabém si basta per entrar al cel de corrugada.

Lo que nosaltres sabém es qu' hem sigut perseguits més de quatre y més de cinc vegadas.

Y lo que sabém també, es 'que en la doctrina hi ha una benaventuransa que diu:

Benaventurats los qui sufreixen persecució per la justicia.

P. K.

A fora diu que 'ls respectables individuos del clero no s' entenen de feyna.

Tethom té por y tothom fá dirlos missas. La fi del mon s' acesta. A Barcelona no succeixi aixís. A Barcelona s' mira tot ab més indiferència. ¡Es que 'ls crachs de forat enen més pecats que 'ls ciutadans de Barcelona!

Pero senyors, perque 'l mon s' acabi y 's compleixi las profecías, hi falta una cosa.

Y amigó, si hi falta aquesta cosa, jo m' opuso terminantment á que fini 'l mon.

Falta l' Anti-crist.

Qui es l' Anti-crist?

Pels neus en Garibaldi: pels capellans en Bismarck, pels liberals en Canovas, per en Cánovas en Castellar.

Y per tothom?

Jo no 'u sé.

Nada, nada: m' sembla á mí que 'ns han ensarrenat, y jo demano al astrólech italiá que 'm torni 'ls quartos, que no vull més comedia.

No doném contestació á las moltas cartas qu' hem rebut, perque estém fent la maleta peranar al altre barri y no 'ns queda temps.

Tampoch publiquem xaradas, endavinallas ni trenca clescas.

Massa que 'ns la treneará 'l cometa que 'ns ha de caure á sobre!

Diuhen que avants de rustirnos l' estrella 'ns asfixiará.

Jo ja sé qui pagará 'l pato primer que ningú.

—Qui?

—La situació.

—Perqué?

—Perque ja está mitj asfixiada.

Vels' hi aquí que si 'l mon s' esbadella y 's fa bossins, no hi haurá rés d' alló que diu en la Vall de Josafat.

La vall de Josafat existeix á poca distància de Jerusalem: forma part de la terra y també 's farà micas.

Diu que tots morirém cremats.

Fa temps que 's discuteix lo problema de l' incineració dels cadávers.

Lo que no han resolt los sabis, ho resol una estrella.

Lo geni 'l pintan en forma d' estrella.

—Gloria al geni!

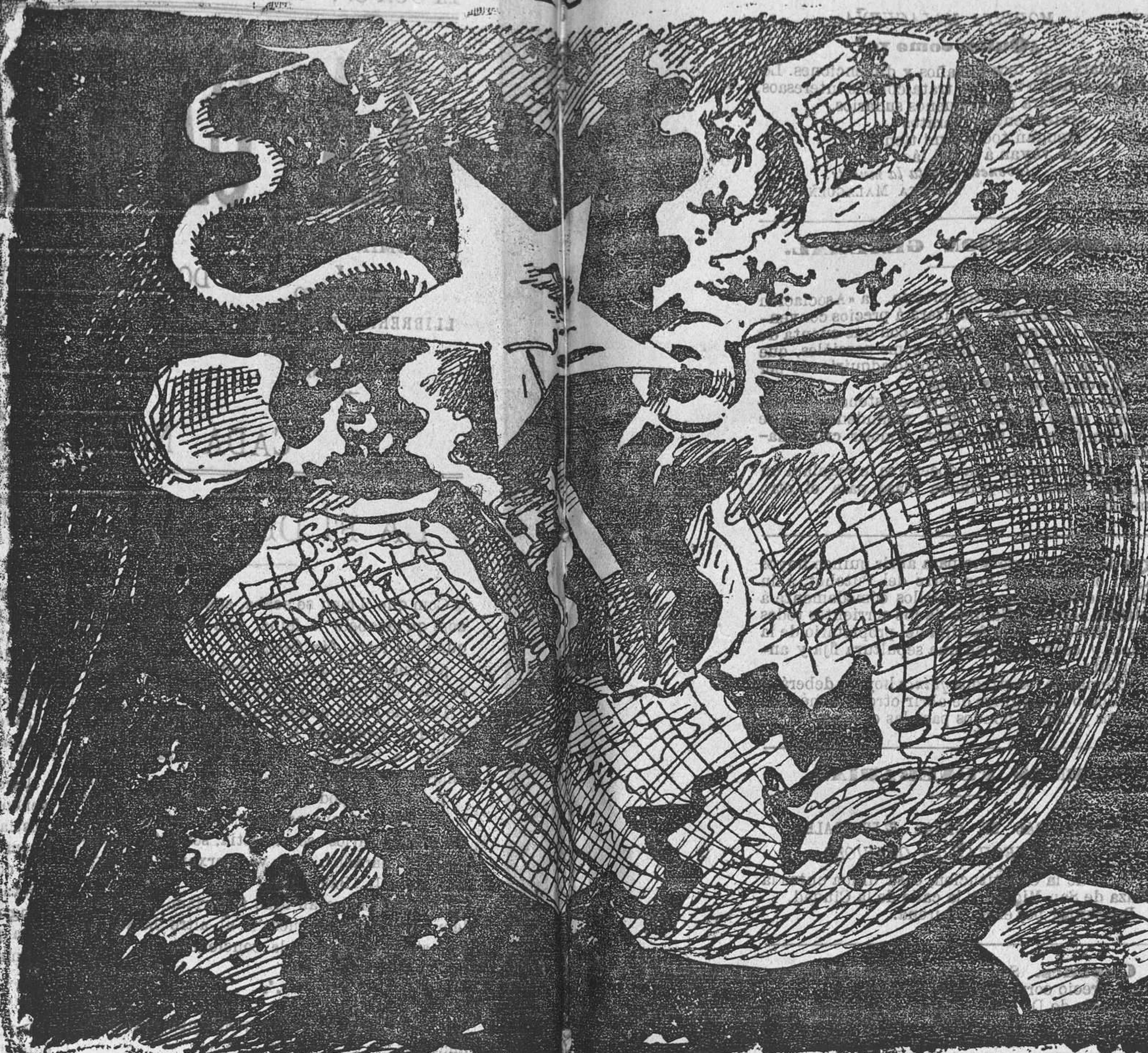
Jo casi 'm jugaria una pesseta columnaria per una de senzilla que 'l govern ab aixó de la fi del mon hi te part ó partida.

Ell ha fet unes llistas electorals en que hi falten la meytat dels electors.

Y jo de molts electors que han dit: —Així com aixís lo dia de las eleccions ja seré tots cendrà; qui 'ns fá perdre 'l temps en reclamacions y gastarnos dos quartos ab papé sellat!....

ONZE DE JANER DE 1877. ¡¡LA FÍ DEL MON!!!

JA HA ARRIBAT L' ONZE! — ; ACOSTA L' ESTRELLA! — ; CRISTO QUINA QUAI! — ; ATRÁS! — ; JA VÉ!..
 COM CORRA!... — ; QUIN MON MÈS BURRO, QUE NI SIQUIERA S' APARTA!... — ; MIRA CA TA COJE!...
 QUINA FURTOR DE SOFRE, TAPA, LS ESPERITS!...
 — ; QUINA CLAROR!... — ; MARIA SANTÍSIMA!... — ; AY MARE!... — ; & QUÉ S' PENSAN QUE 'L MON ES UNA MAGRANA? — ; ABÀJO LAS ESTRELLAS! — ; JO SHIPO NAT TOTS LOS QUARTOS ALS CAPELLANS! — ; ALA BAT SIGA DÉU!... — ; PARK NOTRE QUE ESTAU EN LO CEL!... — ; Y 'NS ROMPERÀ LAS ORACIONS.
 — ; AIXÓ ES PITJOR QUE L' EXPRES! — ; AVANTS DE MORIR, DÒNAM UN PETÓ, LAYETA! — ; QUINA PEGA, ARE QUE HAVIA TRET LA GHOSSETA!...
 — ; APARTEUSE QUE CAU!... — ; JA VEUREU!... — ; PRÈS QUE TOTS SERÈM 'MORTS, OBRIRÀN SUS CRIPICTIONS!... — ; AY MARE!... — ; NOUS HAYREMYS!...
 ; RRRRRRUUU!... — ; QUIN ESTRIUENDO!... — ; JATS ACOSTA!... — ; JA LA TENIM A SOBRE 'L PLATE! — ; BUM! — ; PATATIM-PATATAM!... — ; RRRRECH!... — ; AY! — ; UY! — ; OY!... — ; EY!... — ; YY!... — ; PAM!... — ; E PIM!...
 — ; POM!... — ; PEÉM!... — ; PUUM!... — ; XACH!... — ; XUCH!... — ; NECH!... — ; RECATARRECATACLECH!!! — ; UU!... — ;
 UN XOQUE.

¡¡RECATARRECATACLECH!!

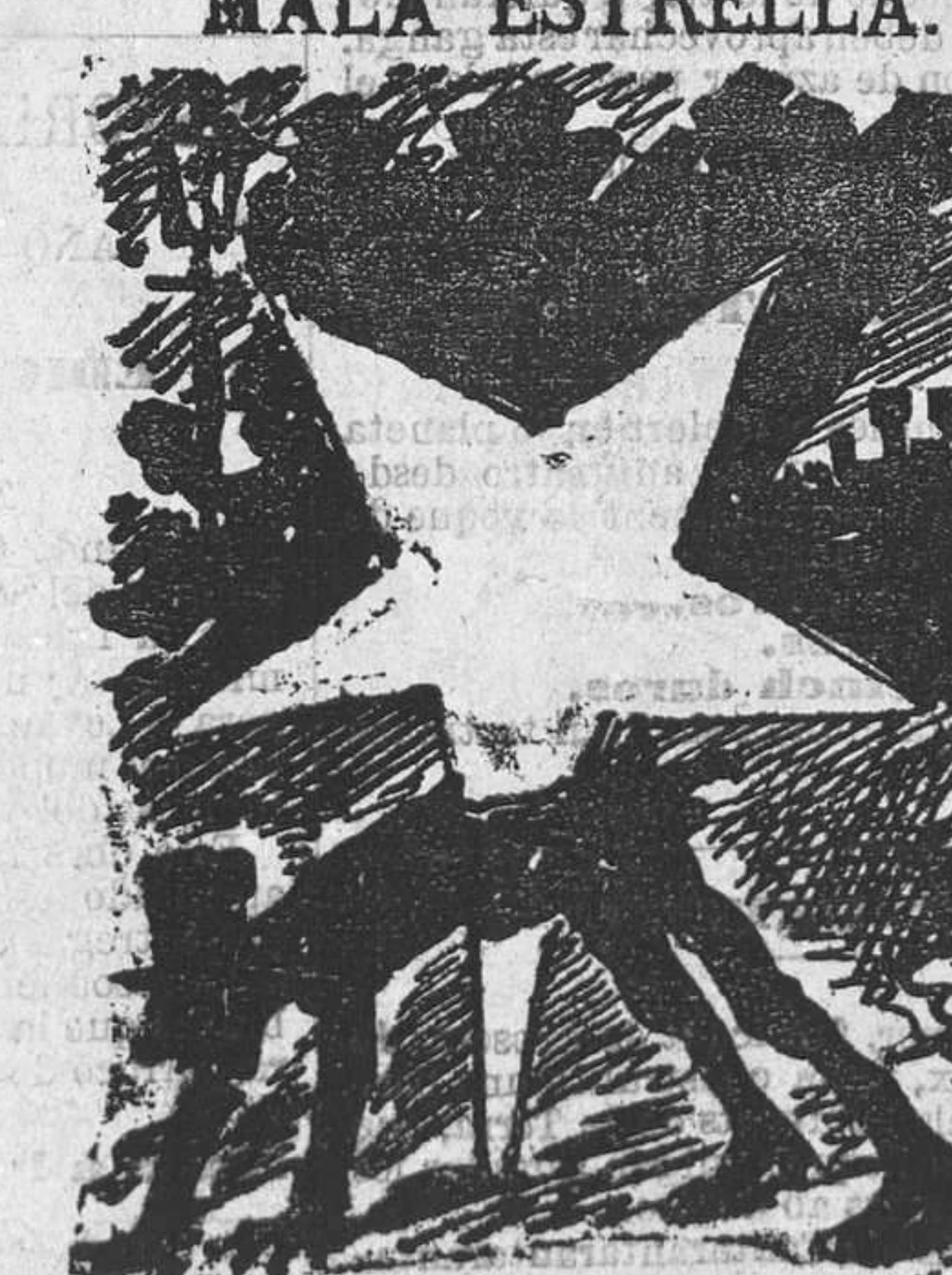
Cristo quina tropitud!
M' ha fet veure las estrelles.

Deixa 'm fagi d' una altre esfera,
que aquí 'm romperà l' ullera.

LO BALL DE JOSAFAT.

'Nant al corréu m' ha atrapat
y 'amigo! m' ha ben clavat!

Lo sol:— De quedar sol vingué 'l dia.
La lluna:— Si vols, jo 't faig companyia.

SOLEMNES GOIGS

EN HONOR

DEL GLORIOS

SAN PATANTUM.

De una feta sens igual
ja estém sentint la farum:
;Oh glorios San Patantum
guardéunos de pendre mal!

Dijous onze de jené
succehirà aquesta feta,
;l' mon, à un cop de cometa,
caurà à trossos, fet malbé
Y essent tan descomunal
això, segons la costum,
;Oh glorios San Patantum
guardéunos de pendre mal!

Y si aquest fet està escrit
y lo anunsiat s'efectua,
ieu vos que 'l estrella ab qua
cayga al menos a Madrid.

No fou mal al liberal
qui està pagant lo consum.
;Oh glorios San Patantum
guardéunos de pendre mal!

Vos, patró de la cayguda
qu' heu fet que 'l mon vos veneri,
no dant a cap ministeri,
jamay la menor ajuda.

No volgèu que un poble leal
quedi convertit en fum.
;Oh glorios San Patantum
guardéunos de pendre mal!

Sanctus Patantumus glorióssus
Præsta auriculas ad orbarrum nostrum.

OREMUS: Si finis mundi arribatus est, fit distinctionem inter partitarii carlistorum, manis incendiarius, calerius robatoris, et gati quid semper cadent potarum; et pauperi liberali qui semper reban pollissas vel pallises. Salva illimi, et per pensare ad quod te suplicamus fecis nusum in moccatorum tuis.—Amen.

MALA ESTRELLA.

SE'N PODEN BEN RIURE.

Uns dels vehins que tenen més motius per estar espalmats son los vehins del carrer del Cometa.

Lo sabi italiá que ha predit la fi del mon, creu que lo primer que farà 'l cometa el arribar á la terra, serà anarse 'n à casa sèva á descansar un rato.

La Vigilin sobre tot lo carrer del Cometa!

A l' any 1000 també vá anunciar-se la fi del mon.

Y 'l mon vá fer grans penitencias.

Hi havia gent que 's deixuplinavan pèl mitjà del carrer.

Gent hi havia que dejunaban quinze dies de carrera.

Y tots esquitxavan los quartos qu' era un gust.

Ab los diners dels fiels varen aixecar-se magníficas catedrals.

Y desde llavors data 'l que las personas religiosas estigan grassas.

CONVERSAS.

—Y morirà tothom, tothom, tothom?

—Tothom.

—Aixís al menos ja es més consolador.

—Sí, home, si, mal de molts, consol de tontos.

**

—Escolti, senyor Cipriá, vol deixarme desents duros?

—Quin interès me 'n dona?

—Un ral per duro.

—Y á tornar quan?

—Miri, avuy ne tenim deu: á torná al dia dotze: apa, l' hi firmo un pagaré...

—Me deixa assombrat... Me sembla que aixó es massa benefici.

Un vendedor de la Campana: «La Campana de Gracia ab la fi del mon!...»

D. Cipriá:—Are l' entençh.

—Bé me 'ls deixa ó no me 'ls deixa?

—Sí, home, sí: aixís com aixís també 'ls tinch de perdre.

**

Un cayner:

—Diu que morirém rostit.

L' ajudant:

—Ab patatas?

**

Entre astrólechs:

—Pero no hi ha planetas que contan més anys que la terra y no han tingut mai cap xoque ab cap estrella ab qua?

—Si senyor; pero que vol ferhi: ab los planetas succeix lo mateix que ab los homes: n' hi ha que naixen ab estrella y altres que naixen estrellats.

**

—Senyoret: hi ha 'l sastre ab un comet.

—Ja veurás, digali que torni a passar lo dia dotze.

**

Entre dos joves:

—Quina sort que has tingut Arturo!

—Perqué?

—No havias de casarte 'l dia onze y carregar ab una sogra?

—Si senyor.

—Dochs figurat que vé una estrella ab qua y 'ns trinxà á tots: á tu, á la tèva dona y á la sogra.

SIMILS.

—En que se sembla 'l mon ab un llibre?
—En que té fi.

—En que se sembla 'l estrella que ha d' esclarir al mon ab en Carlos Altadill?
—En que qu' es una estrella errante.

—En que se sembla la política de 'n Cánovas ab un cometa?
—En que porta qua.

—En que sembla 'l estrella y 'l mon y ab un matrimoni mal avingut?
—En que tenen aques.

Are qu' en Cánovas havia disolt las Corts; are que ja no temia l' oposició dels diputats de la idem; are que podia estar descansat; plaf! hi cau una estrella á sobre que 'l destarota.

Ell prou se passejava per les estrelles.

Pero are l' oració 's fáper passiva, y las estrelles se passejarán per en Cánovas.

Un tinent deya:

—Diuhen que caurá una estrella; fá quinze anys que 'n porto dugas: si aquesta d' are 'n cau á la mániga, capitá!

—Pero que dimontri! deya un despreocupat. Me sembla á mi que si fos veritat aixó de la fi del mon, ja fora hora de que comensessim á veure l' estrella ab qua que 's va acostant, acostant de mica en mica.

—Deixat de tonterías y recordat d' allò que diuhen: «Allá ahont menos se pensa, salta una estrella.»

Los corredors y bolsistas:

—Hi haurá bolsistas de sol y bolsistas de sombra; pero lo que es los de sol, per entrar á Llotja, no paguem.

Lo gobernador:

—Donchs pagarán.

—Que no.

—Que si.

«Y en estas disputas
«eayóse un cometa....»

ANUNCIS.

ATAUDES!! *Gran liquidacion.* Por ausentarse el dueño para el otro mundo, se venden las existencias, con un 75 por ciento de rebaja.

Los que en el choque de la tierra quieran morir decentemente, deben aprovechar esta ganga.

Los hay de cajón de azúcar para endulzar el último sueño.

Dirigirse al barrio de ca 'n Tunis.

GRAN ESPECTACLE!!!!

Mister Broquil, inglés estableert en lo planeta Venus, ha montat un gran anfiteatre desde ahont podrá veure 's comodament lo xoque de la terra ab l' estrella ab qua.

Entrada, cinc duros.

Sillions, deu duros.

Ulleras, vinticinch duros.

De la plassa de Catalunya surtiran tartranas cada mitjà hora.

OPORTUNITAT.

Pau Embuts Ilauner, fabricant de capsetas de llauna per escabetx, n' ha construït una partida de grossas, pèls habitants de la Terra, que aixafats pèl proxim xoque, vulgan guardar los seus restos, escabetxats ab decoro.

Dirigirse al carrer de Tantarantarantaranrantana.

Lo citat Ilauner també fá embuts.

GUERRA A TODOS LOS DE MI GREMIO!

MODISTA MÁLAGUEÑA.

Quién come yo?

Sudarios de toos tamaños y dimencions. Los tengo á medio usar. Se trata con los interesaos.

Para hacer buenos sudarios,
retebuenos y baratos
vengan todos á mi tienda,

no vayan á la del lão.

Invencible hasta la muerte,
LA FEA MÁLAGUEÑA.

LIQUIDACION GENERAL.

Por traslado al otro mundo, la «Asociación mística de devotos» realizará á precios convencionales los únics depòsits con que cuenta de indulgencias, así plenarias como parciales, que desde su fundacion ha venido adquiriendo por medio de las señoras sócias.

Hay tambien una grande existencia de reliquias, ossos sants y otras menudencias, que ayudan á los que las poseen á morir cristianamente.

A quien compre una docena se le regalará un billete gratis de primera clase para el otro mundo.

Se desea un hortelano para abrir quince hoyos en el jardín de una torre del Putchet, á fin de poderse colocar en aquellos cómodamente á última hora del dia diez de los corrientes todos los individuos de la familia del propietario de la finca; y contar así con una sepultura fija y anticipada.

Además de los citados quince hoyos, deberá el hortelano encargarse de abrir otros dos més pequeños y ménos hondos para las criadas.

URNAS FUNERARIAS.

ESPECIALIDAD EN URNAS ELECTORALES.

APROVECHAR LA OCASIÓN!

Plaza de la Constitucion, casa finica entre la Plaza de San Miguel y la calle de la Ciudad. Preguntar por el Sr. Chirona.

Cuponcs. Se compran cupones de la deuda, á precio corriente de cotización. Cambio de D. Infeliz Manso, Plá de las Comedias.

GRAN EXPOSICIÓN.

Lo dia 11 del actual.

No moure's de casa: per tothom n' hi haurá.

HISTORIA DEL FIN DEL MUNDO

■ ■ ■
AÑO 1000 DE NUESTRA ERA.

EDICIÓN ILUSTRADA.

LÁMINAS DE DORÉ.

Título de los capítulos.

El mundo tiembla.—Se acerca el dia.—Los templos del Señor.—Los devotos ceden su dinero á la Iglesia para evitar la tremenda calamidad.—Ayunos y desayunos.—El clero prospera.—Levantanse suntuosas catedrales.—Y en tanto el mundo sin cesar navega—por el piélagos inmenso del vacío.

Esta obra histórica, debida á la pluma de un aplaudido escritor, verá la luz semanalmente por entregas de 32 páginas.

La recomienda la escomunion mayor que sobre los que la leyeron, ha lanzado el ilustre cura-párroco de Gratallops.

Hasta á l' altre mon si 'ns vejem.

Imp. de Enrich Villegas.—Pelayo, 80.—Barcelona.

BOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj.